

Aleksandra Cofta-Broniewska

Parchanki, gm. Dąbrowa Biskupia,
woj. bydgoskie. Stanowisko 25

Informator Archeologiczny : badania 17, 46

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PARCHANKI, gm. Dąbrowa Biskupia
woj. bydgoskie
Stanowisko 25

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prehistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badanie prowadzi Zespół Badań Kujaw pod kierownictwem doc.dr. habil. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował UW w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzyska kultury ceramiki sznurowej i kultury przeworskiej.

Obiekt znany dotychczas w literaturze jako "wzgórze koło zabudowań Bródnera i Krafte", lokalizowany ras w Parchanach innymi razem w Parchankach lub Parchańskich Parcelach.

Kurhan kultury ceramiki sznurowej usytuowany jest na szczycie wzniesienia morenowego w strefie Wysoczyzny Kujawskiej u źródła cieków Parchanisa, zniszczony przez pochówki "przeworskie" i cmentarz obeleryczny z XIX/XX w. Sprawą sporną jest chronologia ewentualnego osadnictwa pod kurhanem /kultura ceramiki sznurowej?/.

Badano górną, silnie zniszczoną, warstwę owalnego nasypu, na powierzchni do ok. 3 arów, rejestrując dużą ilość materiału, prawie wyłącznie na złożu wtórnym. Niew uzyskano stąd też szerszego rozpoznania cech planigraficzno-stratygraficznych obiektu. Należy jednak mieć nadzieję, iż stan dewastacji na niższych poziomach ulegnie zmniejszeniu. Dominują zdecydowanie odpady produkcji kamieniarskiej, których obecność można różnie interpretować. Wśród ceramiki przeważa materiał "przeworski" datowany na przełom późnego latenu i okresu wpływów rzymskich, który częściowo na etapie analizy planigraficznej będzie można powiązać w obiekty. Zarejestrowano ponadto parę przedmiotów metalowych oraz przedślików z tego okresu. Ceramika "sznurowa" wystąpiła w znacznie mniejszej ilości, kilka jest także źródeł z krzemienia. Formy a zwłaszcza ornamentyka tych naczyń ilustruje proces fuzji tradycji kręgu "przykarpackiego" i "grobów jednostkowych" w dobie horyzontu epizaurowego.

Badania będą kontynuowane.

PODGAJ, gm. Aleksandrów Kujawski
woj. wrocławskie
Stanowisko 7A

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prehistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadzi Zespół pod kierownictwem doc.dr. habil. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował WKZ Wrocławek. Drugi sezon badań. Ślady osadnictwa kultury późnej ceramiki wstęgowej, osada kultury pucharów lejkowatych /Iza II/, cmentarzysko schyłkowo-neolityczne, osada kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej z przełomu er.

Celem badań było pełne odsłonięcie budowli mieszkalnej kultury pucharów lejkowatych o unikatowej konstrukcji przysienia w formie ciągłego rowu fundamentowego na planie trapezu. Zbadano powierzchnię 72 m². Odsłonięty w wyniku obu sezonów badań zachowany fragment budowli ma długość 23 m., a szerokość szczytów 7 m i 11 m. Sądząc po proporcjach, pełna długość budowli wynosiła około 30 m.

Ponadto odkryto: 1/ w humusie współczesnym dwa fragmenty ceramiki kultury późnej ceramiki wstęgowej; 2/ fragment zniszczonego na krawędzi zwirówi grobu szkieletowego z późnego lub schyłkowego neolitu; 3/ obiekty kultury przeworskiej: pochówek zwiszcący /psa?/ wyposażony w naczyńie /zniszczony przez orkę/, 2 jamy gospodarcze, 1 palenisko.

Badania będą kontynuowane tylko w przypadku dalszego niszczenia stanowiska.